

Minden kedvező vagy nehézségekkel teli körülmény ellenére a kórus vezetője határozza meg együttesének sorsát. A karnagy a kórus társadalmi helyének meghatározója, – végül is a sikerek megálmodója, az élményt adó hangversenyek elővarázslója. Óriási a felelőssége, és tudjuk, hogy testi-lelki erőfeszítéseinek az a motorja, ha látja, hogy énekeseinek örömet ad ez a közös muzsikálás.

Természetesen, ezen megállapításokkal nem becsüljük le az énekeseket, akik odaadó hívei és fegyelmezett munkatársai a karnagnak. Ők maguk is igen sok áldozatot hoznak a várható sikerekért, és amitől ez a gyönyörű képlet még bonyolultabb: a kórustagok családja is tevékeny résztvevője az alkotó folyamatnak. A család támogatása nélkül egy-egy énekes nem áldozhatná föl szabadidejét, nem juthatna el a kirándulásokra, a hangverseny-körutakra, fesztiválokra és versenyekre. Sokszor közös anyagi áldozatot is hoz a család. Emiatt is ezer köszönet illeti őket.

De ha már létrejött a rend, kialakult a kórus értékvilága, akkor mindig új és új élmények teszik színessé az életét, és ez ösztönző hagyományt teremt. Jó esetben olyan hosszú évtizedekre, mint ahogy az a most ünneplő együttesek életében történt.

Nem lehet elfelejteni azokat a fölemelő pillanatokat, amikor egy közös lélegzet irányítja a zenei folyamatot. A karnagy ilyenkor finom olvadó üvegből formálja a muzsikát, amely a lelkek hófokán melegszik, és a fölcsendülő mű egy zengő kristály szivárványos fényében jelenik meg. Átszellemült, csodálatos élmény ez. Sugárzása összesűríti a fölkészülés hónapjainak energiáit, és minden korábbi fáradságot elfeledtet.

Aki soha nem élte át, nem tudhatja, milyen érzés, és valószínűleg soha nem is érti meg a kórusmuzsika titkát. Mert ez nem hasonlítható a sportteljesítmények öröméhez, a festő, szobrász vagy építész időben föloldott élményéhez, de még a zenekari muzsikus sem érezheti meg a közös lélegzetvétel és az emberi hang együtt szárnyalásának ilyen gyönyörűségét.

Kodály Zoltán ismerte a titkot, és ezt az örömet kívánta odaadni minden embernek. Együttal nekünk adta a megvalósítás eszközét, a mindennapi éneklés lehetőségét az iskolában. Mert ott dől el, hogy a felnőtt ember életét is megszépíti-e a kórusmuzsika.

Megértjük tehát a *Bartók Béla Leánykar* és a *Mecsek Kórus* énekeseinek választását: ők ezt a szárnyalást megtapasztalták, ők így akarnak élni, így gazdagítják közös napjaikat, esztendeiket.

Most nincs mód arra, hogy elősoroljuk a kórusok legfényesebb sikeireit. Csak őszinte köszönetünket fejezhetjük ki az énekeseeknek, az őket főnntartó intézmények vezetőinek, és művészeti irányítójuknak.

Szívből gratulálunk Mindnyájuknak! Isten éltesse a kórusokat és karnagyukat, *Kertész Attilát!* Azt kívánjuk, hogy sokáig őrizzék értékes kincsüket, megújuló dalaikkal gazdagítsák hallgatóikat, városukat, magyar hazánkat.

A Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége és a Magyar Kodály Társaság nevében fogadják szeretettel oklevelünket!

Balassi Bálint és Kodály Zoltán szavaival boldog születésnap hangversenyt kívánok minden kedves résztvevőnek!

„Áldj meg vitézséggel, s az jó hírrel névvel,
Hogy szép tisztességgel mindent végezzek el!
Öltöztess fel fegyvereddel, jó hittel, bátor szívvel...
... Kiért dicsérhessen lelkem mindenképpen,
Hogy mindenek ellen megtartottál épen.
Áldott Isten, hála légyen néked örökké. Amen!”

Kollár Éva

A Pécsi Tavasz Fesztivál programsorozat részeként tartották a nagyszabású Jubileumi hangversenyt a Kodály Központban 2012. március 24-én

A koncert védnökei *Kodály Zoltánné Péczely Sarolta* és *dr. Páva Zsolt* Pécs város polgármestere.

A gyönyörű hangversenyterem nagyközönsége előtt *dr. Hoppál Péter* országgyűlési képviselő, az Oktatási és Kulturális bizottság elnöke köszöntötte a megjelent kórusokat és karnagyukat *Kertész Attilát*. Elismerő szavaiból kicsengett a zenész őszinte elismerése és öröme, hogy városának jó hírét ilyen nagyszerű zenei együttesek hirdetik országunkban és szerete a nagyvilágban, és mindehhez további szép sikereket kívánt.

A továbbiakban neves kollégák mondtak igaz elismerő szavakat *Kertész Attila* munkásságáról, így *Tillai Aurél* professor emeritus, mint kedves tanítványát üdvözölte. *Ivasivka Mátyás* karnagy, akinek kiváló tanári munkáját *Kertész Attila* követte és folytatta a gimnáziumi ének-zene oktatás területén, versbe foglalta köszöntését.

Dr. Kollár Éva Liszt-díjas karnagy köszöntőjét követően a KÓTA dísz-oklevelét adta át *Kertész Attilának* a „Magyar Zenekultúra szolgálatában végzett kimagasló pedagógiai és karnagyi munkásságáért.”

Az ezt követő nagyszerű műsor igazolta az elismerések mindent felülmúló valóságát. Bevezetőként a *Mecsek kórus* énekelte *Karai József* – pécsi bemutatóra készült művét: *Szép a tavasz, szép a nyár*. Majd csatlakozott a szereplőkhöz a *Bartók Béla Leánykar*.

A műsort *Szijártó Ildikó* konferálta, bejelentve a fellépő kórusokat, szólistákat: *Körtesi András* – zongora; *Gregorovics Tamás*, *Lantos Judit*, *Nagy Johanna*, *Rózsa Bernadett* – ének. Valamint a *Pannon Filharmonikusokat* akik *Bartók Béla*: *Öt egyneműkar c. művének* – *Szabó Ferenc* hangszerelte kíséretét játszották.

A továbbiakban előadott művek: Kodály Zoltán: Egyetem-begyetem, Kocsár Miklós: Salve Regina, Bartók Bélától: Falun, – Magyar népdalok, – Op.14. Szvit. Kodály Zoltántól: a 150. genfi zsoltár, – Hegyi éjszakák I., – Magos kösziklának, – Táncnóta, – A magyar nemzet (Petőfi), – Fölszállott a páva (Ady). Tillai Aurél: Mohácsi nóták. Webber-T.Rice: Jesus Christ Superstar (részlet), Steve Dobrogosz: We are Bridges.

A műsort egy szünet szakította meg, és az akkor rendezett fogadáson a kollégák és barátok hosszú sora gratulált elismerő szavakkal a kiváló karnagynak.

Befejezésül, mint minden esetben a hangversenyeiken az **Ősszkar** előadásában – részt vettek az egykori énekesek is –

Karai József: Estéli Nótázása hangzott fel, olyan frissen, hangulatosan és vidáman, mintha most kezdenék a műsort – a fiatal, fáradhatatlan, zeneileg a kórusok iránt örökké elkötelezett Liszt-díjas Kertész Attila – szeretett karnagyuk vezényletével.

Mindezt a szünni nem akaró tapsok és szépséges virágosó tette valóban ünnepivé és felejthetlenné!

*

A **Magyar Kodály Társaság** elnöksége nevében ezúton köszöntjük **Kertész Attilát**, elnökségünk tagját, a Pécs-Baranya Megyei Kodály Társaság alapítóját.

A „**Hírek**” szerkesztősége külön köszönetét fejezi ki, hogy több mint egy évtizede már, rendszeres beszámolóival hozzájárul – hogy olvasóink is – mind szélesebb körben megismerhessék Pécs városának és környékének zenei jelentőségét, határainkon messze túlmutató sikereit.

M.N-N K.

A Bárdos testvérek *Bárdos Lajos és Deák-Bárdos György* *egyházzenei hangversenyéről*

Talán hagyományt teremt a *Komlói Pedagógus Kamarakórus és alapító karnagya*, azzal, hogy minden év márciusában szép feladatot vállal.

Így volt ez már a tavalyi esztendőben is, amikor tizennégy Kodály-művet szólaltatott meg az énekkar (köztük olyan ritkaságot, mint a kettős kórusra írt „*Miserere*”-t).

A mostani dupla koncertnek – éppúgy, mint az elmúlt év márciusában – a komlói Református Templom és a pécsi Irgalmasok Temploma adott szeretetteljes otthont, *Kiss László* lelkipásztor igei szolgálatával és *Morvai Imre Pio Atya* gondoskodó vendégszeretetével.

A húsvéti ünnepkörre is előkészítő, szerkesztett műsorban néhány alkotás kiemelt szerepet kapott; így a bűnösökért aggódó, a menny kapuját láttató, a végítélet rettenetét feloldó „*Libera me!*”; a választott nép és a magyarság sorsa között párhuzamot mutató „*Jeremiás próféta könyörgése*”; az 1888-as gyönyörű Mária-versre épülő „*Nyújtsd ki mennyből...*” vagy a mindenkit magával ragadó csodás látomás, a Móra Ferenc-sorokat zenévé oldó „*Hajnali dal*”. E *Bárdos Lajos*-vallomások és a szünni nem akaró tapsok között hangzott el *Deák-Bárdos György* Jézus halálának 1900. évfordulójára, 1933-ban komponált nyolc darab-füzérének két katartikus alkotása, az „*Eli! Eli!*” és a „*Consummatum est!*”, megörökítve a Megváltó keresztén mondott utolsó szavait.

